

PÁRBESZÉD

A „Pincehelyért” Egyesület hivatalos havilapja

2. Évfolyam 9. Szám

Megjelenik 1200 példányban

1999. Szeptember

Felelős kiadó: Nagy László ; Felelős szerkesztő: Gyulási János

Kiadvány: Gyulási János

Lapunk megjelenését az Önkormányzat támogatta !

Amióta eljöttem hazuról

- Folytatás -

Július 12-én egy kicsit javult a koszt, reggel kaptunk fél liter feketekávé, de az sem sokat ért, 30 dkg kenyeret, 5 dkg vaj. Ebédre búzadara levest, vacsorára tésztalevest. 13-án már 23 dkg kenyér volt és 2 és fél dkg sajt, vacsora tészta, borsó, egy kicsit sűrűbb főzelék. 14-én reggeli porral készült leves, ebéd 20 dkg kenyér és kávé, vacsora sűrű főzelék. Nagyon sokat gondolkodok haza, hogy otthon mi lehet, hogy megy az aratás? Van-e aki segít? Mi itt nem csinálunk semmit, csak fekszünk és üldögélünk, egymásnak panaszkodunk. Vacsora után egy kicsit megvitasztalódtunk, hogy olvasták az újságból azt, hogy szeptember 1-re otthon kell lenni. 15-én voltam tábori misén. 17-én kaptunk 5 dkg vaj, kenyeret csak 20 dkg-t. 18-án áthurcolkodtunk egy másik barakkba. 19-én 18 dkg kenyeret kaptunk. 20-án 5 dkg vaj. Nagyon nehezen járnak a napok. 24-én javult egy kicsit a koszt. 25-én a Szentgyörgyi Rudi bátyám elkerült tőlünk. 26-án Aierbachból elkerültünk Fürthbe 500-an. Itt 12-en voltunk egy szobában. Heten pincehelyiek, egy tamási, három regölyi és egy ürgevári. Amikor kiértünk a lágerből nagy örömmel néztük a vetést és mindenféle növényt, mert ott bent nem láttunk semmit. Itt már sokkal jobb, látunk egy kis életet, itt jobban lehet nézelődni, a koszt is jobb. Reggel kapunk fél liter kávé, jó édes, 40 dkg kenyeret. Délbe 1 liter jó sűrű tésztalevest, vacsorára fél liter sűrű levest. 30-án megkezdtük a munkát, nagy raktárakban dolgozunk, lehetett szerezni egy kis krumplit – talán két

zsákra valót. De amit szerezni tudtunk mindent felosztottunk. Úgy élünk, mint egy család. Augusztus 5-én vasárnap is kellett dolgozni és szereztünk a

konyhán 17 zúzá, 6 fejet, 18 lábat, 16 kakashátát. Főztünk egy jó fazék húslevest. 7-én a ládatető odacsípte az ujjamat. 12-én voltam misén. 20-án áldoztam. 24-én kaptunk 7 pakli dohányt, 100 db cigarettát, 1 szivart. 27-én kaptunk 60 márka zsoldot, a koszt gyenge. 30-án már javult, kaptunk amerikai dobozt is. 1-én még jobb koszt lett. 2-án elkezdett fájni a fogam. 3-án elmentem a fogorvoshoz, kifúrta és idegölőt tömött bele. 4-én a Rozinak a névnapján készítettem egy szívet. 5-én betömtek a fogamat. 10-én délelőtt 10 órakor olyan rossz érzésem volt, attól féltem, hogy majd valami baleset ér. 12-én jöttek a németek és az amerikaiak is. Azt mondták, hogy rövidesen haza megyünk, most egy kicsit bízunk. 3-án Fürthből elvittek Dachaub. 4-én Münchenbe dolgoztunk a vasúton. 5-én elvittek Landsbergbe, koszt már nem olyan jó, mert zsidók között vagyunk. Van 4500 zsidó. 20-án lefényképeztünk és kétszer voltam autóval Ausburgban. A Skiba Pistán meg átment az autó, az volt a szerencse, hogy nem törött el a lába. Landsberg és Ausburg között összeütközött két amerikai autó, mind a kettő raptyúra törött. 21-én is voltam Ausburgba, mikor mentünk mi is elakadtunk egy autób, az autó oldaláról minden csavar letörött. Ha egy kicsit közelebb érünk hozzá, mi is felborulunk. Nem is nagyon szeretek már autóval járni, mert nagyon bolondul hajtának. 27-én visszamentünk Dochauba, itt bejártuk dolgozni Münchenbe romot takarítani és vasutat csinálni.

Tóth Ferenc

- Folytatjuk -

Nem térkép-e táj...

Az évfordulók mindig emlékeket idéznek, valamilyen érzelmet keltenek. 1993 bennem is felidéz egy felejthetetlen emléket.

Szeptember végén egy késő délután megjelent nálam két hölgy és két úr. Kérték mutassam meg a kúriát. Sokáig elbeszélgettünk. Az egyik hölgyet és az újságíró urat ismertem. Október 1-re meghívót kaptam, hogy jelenjek meg az ÚJ MAGYARORSZÁG székházának dísztermében. Hogy miért? Beszélje el az alábbi cikk:

„A mi öt szép falunk.

Az Új Magyarország 1993 tavaszán meghirdetett a Mi falunk legyen a legszebb pályázatára 16 kistelepülés jelentkezett. Az újság 1993 július 30-tól 1993 október 1-ig folyamatosan /heti két alkalommal/ bemutatott egy-egy települést. Szeptember végétől kezdve a szerkesztőség végiglátogatta a jelölt helyszíneket. A zsűri Tagjai: Tarján Lászlóné zsűri elnök /Környezetvédelmi és Területfejlesztési minisztérium államtitkára /, Fábián László főszerkesztő, Markovics Mari lapmenedzser, Czákó Sándor belpolitikai rovatvezető.

A versengés résztvevői a nevezési lapok aláírásai alapján:

Abasár-Juhász Béla polgármester,
Csombárd-Sotonyi György polgármester, Dombiratos-Muhari Dezsőné iskola igazgató, Feldebrő-Kelemen József polgármester, Hédervár-Piskót Gábor fogorvos, Högyész-Klein Mihály esperes és Pál Imre polgármester, Jászfákóhalom-Fodor István polgármester, Magyarboly-Havasi István helyi MDF elnök, Nagymaros-Zoltai Mihály

alpolgármester, Pincehely- Horváth Anna nyugdíjas tanárnő, Piskó- Matyi Dezső polgármester, Salföld- Török László képzőművész, Sátorhely- Sárvári Lászlóné Művelődési Ház vezető, Szentgyörgyvölgy- Felső Vilmos polgármester, Szepetnek- Nagy Árpádné polgármester és Tállya- Serfőző László. Nagymaros részvétele a 4200-as lélekszám miatt kizáró lehetett volna, de a zsűri úgy vélte, hogy az ország egyik legsűrűbb települését mégis szerepelteti. A zsűri döntése: Az ÚJ MAGYARORSZÁG legszebb falvai 1993-ban : Dombiratos, Csombárd, Pincehely, Sátorhely, Szentgyörgyvölgy.

Az öt legszebb falu kapja a Segesdi György szobrászművész készítette emléklakettet. A verseny résztvevői pedig az Új Magyarország emléklapját.”

Az ünnepélyes átadásra 1984 január 20-án került sor. A cikket azért idéztem, hogy a múltunkból is lehet példát, és erőt venni.

Horváth Anna

Hiánypótló párbeszéd.

Nagyon szeretem olvasgatni a Párbeszéd c. lapot, s most arról szeretnék szólni, amit hiányolok. Van nekünk pincehelyieknek egy táncsoportunk is, akikre méltán büszkék lehetünk, de róluk soha nem teszünk még említést sem. Pedig dolgoznak! Nem sajnálják az idejüket a próbákra, a fellépésekre. Ahova hívják őket, Ők ott vannak, és amit tesznek szívvel- lélekkel színvonalas előadásban. Ez nem csak az én véleményem, én csak azt látom, hogy szépek, nagyon jól táncolnak, jó a repertoárjuk meg az előadásmódjuk, és csodálom Őket a kitartásukért. A hozzáértők is csak jót mondanak róluk. Ami még nagyon fontos, a közönség. Igazán ott mérhető le a véleménynyilvánítás. Volt szerencsém tapasztalni / többször is / azt az ovációt, ami fellépésükkor fogadta Őket. SAJNOS EZ NEM PINCEHELYEN VOLT. Itt ők még igazán nincsenek elismerve, pedig minden kulturális megmozduláson részt vesznek. Ők mégis a „ sok ráérő asszony meg a hóbortjaik” címszó alatt szerepelnek sok ember számára.

Farkasné

Lakodalmom van a mi utcánkban...

Ünnepi alkalmakkor nagyon sokan éneklük e szép nótát. Így volt ez 1999 Augusztus 28-án is a Kossuth Lajos utcában, tőlünk a harmadik házban. Szép őszeleji napos időben gyülekeztek a vendékek a völgyéyes házhoz.

Emlékezetes, hogy 1998-ban a falunap alkalmából megrendezett lakodalmos felvonuláson e két fiatal vállalta a menyasszony és a vőlegény megszemélyesítését. Eredeti népi öltözetben a menyasszony bokrártás fejjedőben és bőszyoknyában, a vőlegény fekete pörge kalapban, csizmanadrág, rámászcizmában, nagy sikert aratva a felvonuláson.

Most a valóságban augusztus 28-án elegáns vajszyínű öltözyben a vőlegény Jékel Jakab, a menyasszony Berta Márta a jelenkor legszebb menyasszonyi ruhájában várta a vőlegényt. Szívet és szemet gyönyörködtető látványban volt részük mindazoknak, akik nézelődve elkísérték a násznépet. Kedves vendéglátó szokás szerint a nézelődőket kuglóffal, süteménnyel, és hangulatjavító itallal kínálták. A hosszú lakodalmos menet végén rézfűvös zenekar játszott. Visszhangzottak a pincehelyi hegyek. Szép templomunk zsúfolásig megtelt e fiatal pár házasságykötésének tanújaként. Az esküvői szertartás után a násznép a falun végig énekelve ment a közös vacsorára.

Virradatig tartott a lakodalmom.

Életre szóló boldogságot és bőséges gyermekáldást kívánunk az ifjú párnak.

Benkó Lajos

Énekel az emberiségért...

Augusztus 4-én a 19 órai kezdésre zsúfolásig megtelt a tamási Diákcentrum előadóterme. A meghívott vendég a Magyar Continentál Singers a Reménység csoport volt. Hegedűs Gyula barátunk meghívót küldött a nyugdíjasklub tagjainak és a Polgármesteri hivatal dolgozóinak. Az előadás magas fokú művészyi szinten zajlott le, a nézők legnagyobb meglelégedésére. A forró kánikulai estén mindenki vastapssal kísért minden egyes zenei és prózai műsorszámot. A Hit – Remény – Szeretet a mai kornak megfelelő zenei kíséretében

előadott műsor, minden jelenlévőnek felejtethetlen élményt adott. Pincehelyről közel 30 fő utazott át és vett részt a műsor megtekintésében. Ezúton megköszönyük, hogy reánk is gondoltak és meghívtak bennünket erre az emlékezetes estére.

Benkó Lajos

Kezdődik az iskola...

1999 szeptember 1-én a pincehelyi iskolában és óvodában is megkezdődött a tanév. Nyolc órakor a tanévnyitó ünnepség a volt nagycsoportos óvodások bevonulásával kezdődött. A Himnusz elhangzása után a gyerekek mondtak el két verset. Utána Ocsovai László polgármester tartotta megnyitó beszédét, melyben köszöntötte az új igazgatót is Kardos Mihályt Tamásiból. Mint polgármesterünk elmondotta rendkívüli ez az évnyitó két okból is, az egyik, hogy új igazgatót köszönhetnek a nyugdíjba vonult Szenci András utódjaként a másik ok az, hogy az iskola 120 éve kezdte meg működését 1879 őszén. Az után, hogy a régi 2 tantermes iskola mennyezete 1879 tavaszán leszakadt és össze a falu összefogásának eredményeképpen megkezdődhetett az új emeletes iskolában a tanítás.

Polgármesterünk után az új igazgató Kardos Mihály megnyitó beszédében köszöntötte az ünnepségen résztvevőket és a polgármester által már említett évfordulók között még felhívta a jelenlévők figyelmét, hogy 2000-ben ünnepejük az iskola névadójának Vörösmarty Mihály születésének 200-ik évfordulóját és szeretné ha az iskola, a tanulók ennek az évfordulónak a méltó megünneplésével tiszteleghetnének a névadó előtt.

Felhívta a figyelmet a rendre a megfelelő magatartásra, és öltözködésre az iskolában. Külön köszöntötte az új elsősöket, a felkészítő óvónöket, a szülőket. Majd megköszönte azoknak a szülőknek a munkáját akik az alsó tagozatos iskola felújításánál segítettek. Az elsős és negyedikes szülők közül: Bertus István és Istvánné, Budai Józsefné, Dömötör Józsefné, Fekete László és Lászlóné, János Istvánné, Kántorné Mák Mónika, Nagy Zoltánné, Sarudi Lászlóné, Vörös Tibor és Tiborné. A második osztályos szülők közül: Bertus János és Jánosné, Csomor József, Csomorné Szöts Csilla, Hobor György és Györgyné, Raboczy Jánosné, Tislér József és Józsefné, Tok Gábor. Két volt nyolcadikos Beke László és Négyesi Károly a balatoni táborozás alatt mentette a viharos tóból a kisebbeket. Az ünnepség színvonalát külön emelte, hogy jelen volt Halmay György apát úr is. Az ünnepséget a Szózat hangjai zárták le.

Gy. J.